

[Undervisningsministeren.]

de under undervisningsministeriet nedsatte udvalg og råd findes der tilsvarende organer for uddannelse under andre ministerier, således for ikke-faglærte, efteruddannelse af faglærte, medicinsk hjælpepersonale, socialmedarbejdere m. fl., altså uddannelser, der ligger under henholdsvis arbejdsministeriet, indenrigsministeriet og socialministeriet. En sådan ordning har ved sin smidighed i forskellige henseender frembudt fordele frem for et stort uddannelsesråd for alle de pågældende uddannelser, et uddannelsesråd, som måtte blive meget talstærkt.

Jeg tillægger imidlertid en mere formaliseret samordning, særlig af de 16—19-åriges uddannelse, stigende vægt. Ikke mindst for disse årgange er det vigtigt, at der skabes et stort udbud af uddannelser, forøgede muligheder for overgang til anden uddannelse og fortsættelse med videregående uddannelser.

Jeg er ligesom hr. Robert Christensen opmærksom på, at der her ikke alene er tale om at samordne reformbestræbelserne vedrørende de 16—19-åriges uddannelse, hvad enten den foregår i gymnasiet, gennem de faglige grunduddannelser eller andetsteds, men også om herudover at skabe mulighed for uddannelser ud over folkeskolens 9-årige undervisning.

Jeg kan i denne henseende henvise til en endnu ikke trykt betænkning, der nylig er afgivet af et udvalg under undervisningsministeriet om det 10. skoleår, hvori der netop peges på, at dette skoleår også bør kunne anvendes til en undervisning, der lader alle muligheder stå åbne endnu en tid, og henvises til efterskolernes og ungdomshøjskolernes særlige betydning her, hvis der foreligger behov for at skifte skoleform og dermed skolemiljø.

De overvejelser, der foregår i ministeriet, omfatter da også tanker om et særligt organ for koordinering af de omtalte råd og udvalg. Disse spørgsmål må i øvrigt også ses i sammenhæng med stedfindende overvejelser om en tilpasning af den struktur af ministeriet, som gennemførtes i 1963.

Robert Christensen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. For mig er det jo heller ikke afgørende, om man har et planlægningsråd, for mig er det afgørende, at arbejdet koordineres, og det forstod jeg på ministerens svar er det, der sker. Jeg vil så gerne have arbejdet koordineret, fordi vi ved, det bliver dyrt, og vi skulle jo gerne have så meget som muligt for pengene. Altså, tak for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til undervisningsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at fremskaffe flere pladser ved børnehavese-minarier inden næste skoleårs begyndelse?“

Lis Møller: Antallet af nye daginstitutioner for børn og unge vokser støt ud over hele landet, men flere steder har man måttet opgive at åbne en ny institution eller udskyde åbningen, fordi det var umuligt at skaffe ledere og assistenter. Mange institutioner drives i dag ved hjælp af én uddannet leder og uuddannet personale. Ved sidste seminarieårs begyndelse søgte godt 4.000 om optagelse på børnehavese-minarier; de var efter sigende så godt som alle velegnede, men kun godt 1.200 kunne optages, flere var der simpelt hen ikke plads til.

Allerede på nuværende tidspunkt, ca. 2 måneder før indtegningsfristens udløb, er der indtegnet 3.000 ansøgere til skoleårets begyndelse i september, og erfaringerne viser, at indtegningerne som oftest kommer i den sidste tid før fristens udløb; det tyder altså på, at vi kommer langt over 4.000 ansøgere i år.

Selv om der bygges daginstitutioner over hele landet, er der stadig en følelig mangel, ventelisterne er lange, men det hjælper jo ikke at blive ved at bygge, hvis der ikke uddannes personale. Vi er nu i gang med en ny uddannelse, og det betyder, at årene